

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2017/17/748

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [naam], appellant, woonachtig te Leiden, gericht tegen de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen van het Praktijk 2-examen door de examinator Universitaire Lerarenopleiding (Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen) van de Vrije Universiteit.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 13 februari 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examinator gedateerd op 31 januari 2017. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Op 20 februari en 16 maart 2017 is appellant verzocht voor 27 maart 2017 de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 16 maart 2017 voldoet appellant hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 20 maart 2017 is namens het College aan de examencommissie van de Universitaire Lerarenopleiding, verweerster, medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen. Verweerster heeft op 6 april 2017 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 21 april 2017.

Appellant is niet verschenen, maar werd vertegenwoordigd door de heer [naam]. Verweerster werd vertegenwoordigd door dr. A. Handelzalts en de heer drs. K.L. Schaap, resp. opleidingscoördinator en examinator Universitaire Lerarenopleiding. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

Mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, die de zitting van 21 april 2017 voorzat, heeft zich na de zitting teruggetrokken uit de behandeling van het beroep. Van Montfort heeft daartoe besloten omdat hij lid is van de toelatingscommissie van de universitaire lerarenopleiding voor de vakken maatschappijleer en maatschappijwetenschappen en iedere mogelijke schijn van partijdigheid en vooringenomenheid bij de behandeling van het beroep wil vermijden. Nadat Van Montfort zich had teruggetrokken, is de zitting heropend op 8 juni 2017. Appellant was bij de voortgezette behandeling aanwezig, bijgestaan door de heer A. Anderegg. Namens verweerster waren aanwezig mevrouw drs. J.K.W. Riksen (lid examencommissie) en de heer R. van der Vos (ambtelijk secretaris).

Als voorzitter van het College trad prof. mr. dr. F.J. van Ommeren op. Om agenda-technische redenen is mevrouw drs. T. Mekking bij de voortzetting van de zitting vervangen door prof. dr. H.A. Verhoef. Het College heeft vervolgens in de aangegeven samenstelling uitspraak gedaan.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant studeert sinds 2015 in deeltijd aan de universitaire lerarenopleiding met als doel om als aardrijkskundedocent te gaan werken. De opleiding kent zes examens: drie worden afgenomen door de lerarenopleiding en drie door de praktijkschool. Het tweede Praktijkexamen heeft appellant tweemaal afgelegd zonder voldoende resultaat. Hiertegen richt zich het beroep van appellant.

Appellant dient twee klachten in: de eerste klacht ziet op het Praktijk 2-examen van november 2016 en de herkansing van januari 2017; de tweede klacht betreft de kwaliteit van de lerarenopleiding aardrijkskunde. De tweede klacht valt buiten de competentie van het College van Beroep voor de Examens.

In december heeft de opleiding vervolgens besloten dat appellant de gelegenheid kreeg het Praktijk 2-examen opnieuw af te leggen in januari 2017, hoewel dat niet tijdig met hem is overlegd. Appellant was twee weken ziek in de periode dat hij de herkansing voor het Praktijk 2-examen moest voorbereiden. Appellant is van mening dat het Praktijk 2-examen dat hij op 8 november 2016 heeft afgelegd, succesvol was en dat hij niet correct is geïnformeerd over de procedure voor het herexamen in januari. Op basis hiervan verzoekt appellant het Praktijk 2-examen als afgerond te beschouwen.

Verweerster wijst erop dat de beoordeling van Praktijk 2 tweemaal tot een onvoldoende heeft geleid. Als een stage voortijdig wordt afgebroken, heeft een student recht op één nieuwe stageplaats. Dat is ook gebeurd in het geval van appellant. Wordt de stage wederom afgebroken, dan biedt de opleiding geen nieuwe stageplek aan, op grond van artikel 4.5 lid 2 b ii OER. In totaal zijn er drie scholen geweest waar appellant stage heeft gelopen of heeft willen lopen. Geen van deze scholen is nog bereid aan appellant de gelegenheid te bieden stage te lopen. De student kan echter wel zelf een nieuwe stageplek regelen.

Verweerster stelt vast dat de procedure voor de beoordeling van Praktijk 2 correct is gevolgd. De herkansing voor Praktijk 2 bood appellant voldoende ruimte om zijn ontwikkeling als docent te tonen. Ten overvloede merkt verweerster op dat appellant na anderhalf jaar 18 van de 60 EC heeft behaald, naast een afgeronde applicatiecursus. In juni 2016 is over de teleurstellende studievoortgang al met appellant gesproken, waarbij hem te verstaan is gegeven dat er weinig perspectief was om de lerarenopleiding tijdig succesvol af te kunnen ronden.

III. Standpunten van partijen

Appellant stelt zich in het bijzonder teweer tegen de wijze waarop de beoordeling van het Praktijk 2-examen is verlopen. Hij was er niet van op de hoogte hoe de toetsing zou verlopen. De eindbeoordeling van het oorspronkelijke Praktijk 2-examen van november bleek negatief te zijn, hoewel appellant het zelf beschouwde als een succesvolle les. Eerdere scores in de voorbereiding op het Praktijk 2-examen waren bovendien positief. Appellant werd hierdoor op het verkeerde been gezet.

De beoordeling van de examens is naar de mening van appellant niet consequent uitgevoerd. Hem is gezegd dat de beoordeling de les betrof, waarbij de examiner aanwezig zou zijn. Achteraf is gebleken dat het hele traject dat leidde tot de examenles, is beoordeeld. Appellant heeft tegen de beoordeling protest aangetekend en heeft om een andere mentor verzocht. De nieuwe mentor heeft appellant begeleid bij het voorbereiden voor de herkansing van het examen Praktijk-2.

Appellant is in januari 2017 in de gelegenheid gesteld het Praktijk 2-examen opnieuw af te leggen, hoewel over de datum niet met hem is overlegd, terwijl dat hem wel was toegezegd. De herkansing verliep onder onprettige omstandigheden, omdat appellant ziek was geweest en nog niet helemaal was hersteld. Daar was geen begrip voor aan de kant van verweerster. De herkansing verliep daardoor minder goed dan het eerste examen. Aan appellant is vervolgens gezegd dat hij niet geschikt was als docent.

Appellant stelt vraagtekens bij de procedure om tot een beoordeling te komen en bij het uiteindelijke resultaat. De eindbeoordeling laat op acht items een lager resultaat zien dan bij de beoordeling in

november, terwijl er over de hele stageperiode een stijgende lijn te zien was. Statistisch gezien kan dat niet kloppen. Appellant merkt verder op dat er niet een minimaal aantal lessen is vastgesteld dat appellant had moeten geven. Door ziekte en het uitvallen van lessen heeft appellant nu niet kunnen laten zien waartoe hij in staat was.

Verder is appellant van mening dat de rollen van de diverse personen die betrokken waren bij de beoordeling niet duidelijk waren. Appellant verbaast zich erover dat er geen objectieve criteria voor de beoordeling zijn. Er is geen progressieoverzicht. Appellant verbaast zich er tevens over dat het eindcijfer gewijzigd is nadat de examiner en de praktijkbegeleider na afloop van de examenles met appellant hebben gesproken.

Appellant verzet zich tot slot tegen het niet aanbieden van een nieuwe stageplaats.

Verweerster zet uiteen dat met appellant veelvuldig is gesproken over zijn studievoortgang. Gezien het studieverloop van appellant was al vroeg duidelijk dat het afronden van de opleiding voor appellant niet eenvoudig zou worden. Appellant heeft ook het Praktijk 1-examen opnieuw moeten afleggen. Het is echter aan appellant zelf of hij de opleiding wenst voort te zetten.

Verweerster zet uiteen dat een student wordt beoordeeld op zijn ontwikkeling als docent over een langere periode en niet op één willekeurig examenmoment. Verweerster wijst erop dat de wijze van beoordelen op verschillende manieren aan appellant bekend is gemaakt. In de eerste plaats wordt het beoordelingsformulier voor Praktijk 2 bij aanvang van de opleiding aan de studenten ter beschikking gesteld. De wijze van beoordelen blijkt uit de beschrijvingen in dat formulier (rubrics scores). Daarnaast is met appellant uitvoerig besproken hoe de beoordeling van het Praktijk 2-examen zou verlopen.

Uitgelegd is dat ook de beoordelingen in het traject waarmee de groei van appellant als docent werd gemeten, daartoe behoren. De beoordeling is niet afhankelijk van één persoon. Deze is het resultaat van aspectbeoordelingen door verschillende professionals gedurende de stageperiode. In oktober is appellant voorgehouden dat zijn functioneren nog niet voldoende was, maar dat het voldoende zou kunnen worden. Tot slot wijst verweerster erop dat appellant op vergelijkbare wijze is beoordeeld in het Praktijk 1-examen.

Anders dan appellant stelt, is vastgelegd dat een student zeven weken stage moet lopen. In geval van appellant is de opleidingsschool daarom opgedragen de stage te verlengen tot eind januari, omdat appellant ziek was geweest en er lessen waren uitgevallen. Appellant had zelf met de opleidingsschool kunnen overleggen over het geven van meer lessen, als hij van mening was dat hij nog onvoldoende gelegenheid had om zich te verbeteren. Het totaal aan lessen dat appellant heeft gegeven, is zeer ruim te noemen.

Verweerster beaamt dat de conceptbeoordeling voor het Praktijk 2-examen naar boven is bijgesteld als gevolg van de nabespreking met appellant over de door hem gegeven les, waarbij de examiner aanwezig was. Dat betekent niet dat de student over zijn eigen presteren oordeelt, maar dat bepaalde aspecten in een ander licht worden gezien. De wijziging van de beoordeling heeft echter niet tot een voldoende beoordeling geleid.

Studenten die hun stage niet met succes afronden, krijgen een nieuwe stageplaats aangeboden door de opleiding. Is de volgende stage evenmin succesvol, dan is de opleiding niet meer verplicht een nieuwe stageplek aan te bieden. Dit is vastgelegd in de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding. Voor appellant is een uitzondering gemaakt door een derde stageplaats aan te bieden. De student kan overigens ook zelf een stageplaats zoeken. Verweerster wijst er nog op dat een stage niet zomaar wordt afgebroken. In het geval van appellant heeft de laatste school laten weten appellant niet meer te willen begeleiden. Dat is een uitzonderlijke situatie.

Bij de voortgezette behandeling is gebleken dat appellant er in is geslaagd zelf een nieuwe stageplaats te vinden.

IV. Overwegingen van het College

De klacht van appellant over de kwaliteit van de lerarenopleiding aardrijkskunde valt buiten de competentie van het College van Beroep voor de Examens.

Het College van Beroep stelt vast dat het beroep tegen de eerste beoordeling van het Praktijk 2-examen (november 2016) te laat is ingediend. Het College acht dit verschoonbaar nu appellant heeft

aangetoond dat hij binnen de beroepstermijn vergeefs de hulp van de studentenombudsman heeft ingeroepen. De ombudsman kon appelland niet verwijzen naar het College van Beroep, omdat zij in die periode ziek was en vervanging nog niet was geregeld.

Het beroep betreft de beoordeling van het Praktijk 2-examen. Appellant heeft uit verschillende bronnen kunnen begrijpen dat de beoordeling van het Praktijk 2-examen zich niet beperkte tot een oordeel over de les waarbij de examinator aanwezig was. Gedurende het hele voortraject wordt een student beoordeeld op zijn ontwikkeling tot docent.

Anders dan appelland stelt, is de beoordeling van het Praktijk 2-examen voldoende transparant. De formulieren die voor het beoordelen van de stage zijn gebruikt, zijn uitvoerig ingevuld met verklarende teksten. Daarbij wordt gebruikgemaakt van gestandaardiseerde begrippen. Onderaan het formulier is bepaald hoe de omschreven niveaus in cijfers worden vertaald.

Het College van Beroep volgt appelland niet in de opvatting dat hij te weinig les heeft kunnen geven om zijn kunnen te tonen. De door hem gegeven lessen waren voldoende om de aspecten van het lesgeven waarvoor appelland een onvoldoende beoordeling had gekregen na het eerste Praktijk-2 examen, te kunnen beoordelen.

De Examencommissie heeft een voldoende transparante en correcte beoordelingsprocedure gevolgd.

De procedure blijkt ook overigens niet onzorgvuldig te zijn geweest.

Alles afwegende heeft verweerder in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep tegen de beoordeling van het Praktijk 2-examen ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 13 juni 2017 door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, dr. J.R. Hulst, mevrouw I. Messoussi, de heer F. Öksüz, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

w.g.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.